

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

2174

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vlahu Bassegli Gozze te Danijeli Šipušić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja OT – OPTIMA TELEKOM d.d. u Zagrebu, Bani 75a, protiv tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije u Zagrebu, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Ivana Rose iz Makarske, Vukovarska 1, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 9. rujna 2015.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje odluke Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/12-01/451, urbroj: 376-05/GK-12-08, od 20. prosinca 2012.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Točkom I. osporene odluke usvojen je prigovor zainteresirane osobe izjavljen radi nemogućnosti raskida ugovora, sklopljenog s tužiteljem, radi pružanja javnih telekomunikacijskih usluga za broj 021/616 713. Točkom II. odluke nalaže se tužitelju da, u roku od 15 dana, omogući raskid pretplatničkog odnosa, bez plaćanja naknade zbog prijevremenog raskida, uz obrazloženje kako operater nije dokazao da je sklopio ugovorni odnos s pretplatnikom, odnosno da je propustio postupiti sukladno članku 41. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

Osporavajući zakonitost citirane odluke tužitelj smatra kako je u cijelosti osnovana naplata naknade radi prijevremenog raskida ugovornog odnosa, jer je pogrešan zaključak tuženika kako tužitelj i zainteresirana osoba nisu produljili ranije ugovoreni odnos. Tužitelj posebno ističe kako je ugovor produljen pristankom obiju strana danim sredstvima daljinske komunikacije, sve sukladno članku 36. Zakona o zaštiti potrošača. Navodi kako je pretplatnik 14. listopada 2010. prethodno obaviješten putem telefona, pri čemu je u cijelosti upoznat s ponuđenim uslugama i pogodnostima pri produljenju ugovora na daljnja 24 mjeseca. Ističe da je na to produljenje zainteresirana osoba izričito pristala, čime je sklopljen ugovor na daljinu za sljedećih 24 mjeseca. Navodi kako je pretplatnik koristio pogodnosti produljenog ugovora i to od studenoga 2010. do travnja 2011., a što ukazuje kako je evidentno bio upoznat s produljenjem ugovorne obveze. Isto tako tužitelj ističe i kako je zainteresirana osoba izgubila pravo na prijevrmeni raskid ugovora bez naknade i iz razloga što je tri mjeseca po sklapanju ugovora, odnosno 14. siječnja 2011., istekao rok za raskid, propisan člankom 46. Zakona o zaštiti potrošača te drži da je propustom ovog utvrđenja tuženik nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Predlaže Sudu da uvaži navode tužbe, usvoji tužbeni zahtjev te poništi osporenu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu ukazuje kako zainteresirana osoba nema mogućnosti saznati u kojem iznosu je obračunata naknada, jer ista nije jasno naznačena, iz kojeg razloga okolnost da je pretplatnik plaćao niže mjesečne račune odnosno koristio uslugu ne dokazuje postojanje novog ugovora između stranaka. Tuženik ukazuje i kako, bez obzira na oblik sklapanja ugovora, taj ugovor mora sadržavati elemente iz Zakona o obveznim odnosima, ali i Zakona o zaštiti potrošača. Tuženik posebno ističe kako tužitelj nije dokazao da je korisnik zaprimio obavijest o aktivaciji usluge, ali isto tako ni dokaz da su stranke doista sklopile ugovor sredstvima daljinske komunikacije, odnosno preko telefona. U cijelosti prihvaćajući navod tužitelja kako je raskid bez naknade moguć isključivo u prva tri mjeseca od dana sklapanja ugovora, tuženik ukazuje kako je takva odredba u